

“КОНТАКТУВАННЯ” ЯК ЧИННИК СУЧАСНОГО РЕЛІГІЄТВОРЕННЯ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКИХ ЦІЛИТЕЛІВ- ЕКСТРАСЕНСІВ)

О. Карагодіна (кафедра філософії та релігієзнавства
НаУКМА)

Сучасне екстрасенсорне (біоенергоінформаційне) цілителство можна розглядати як духовно-релігійний рух, якому притаманні основні риси течій “Нового Віку”. Практика цілителів спрямована не лише на безпосереднє фізичне оздоровлення людини, а й на усунення загальних причин захворювань, які вбачаються в дії законів карми як сукупності світових Божественних законів, втрати духовних орієнтирів, що проповідує християнство, порушенні взаємозв’язків людини з Космосом. Екстрасенсорне зцілення містить у собі ідею формування нового ставлення до подій власного життя з прийняттям особистої відповідальності за все, що відбувається. Ця активна позиція відбиває пантеїстично-моністичний світогляд та принцип детермінізму: своїми вчинками і навіть думками людина впливає на події Всесвіту, її “негативний внесок” в загальну енергетику завдає шкоди не тільки природі чи іншим особам, але й самій собі. Усвідомлення цих законів, згідно з розумінням цілителів, має призвести до перетворення свідомості окремих людей, розвитку їх надприродних здібностей і як наслідок - до побудови гармонійного суспільства, до входження людства в Еру Водоля, формування більш досконалої культури - культури Шостої раси, або раси Божих Синів.

Поруч з ідеєю перетворення людської свідомості на засадах християнських цінностей серед сучасних цілителів-екстрасенсів розповсюджено переконання про необхідність духовного керівництва. Це уявлення перегукується з думкою про обраність окремих осіб, місія яких — у тлумаченні відомостей, що отримані позачуттєвим шляхом від духовних Учителів. При опитуванні групи українських цілителів-екстрасенсів (100 осіб, серед яких було 58 жінок) були виявлені 47 цілителів, що віднесли себе до контактерів. Вони стверджували, що одержують інформацію з Єдиного Біоенергоінформаційного Простору. Ця інформація використовувалась ними для розвитку навичок цілителства і суттєво впливала на їх релігійну концепцію. Нове знання обстежені респонденти отримували у вигляді зорових образів чи “вкладених думок” або шляхом позитивних чи негативних відповідей на чітко сформульовані закриті питання. Іноді вербаль-

на інформація мала характер монологу (“лекцій”) і супроводжувалась явищем автоматичного письма. В багатьох випадках повідомлення потребували подальшої розшифровки або тлумачення, яке здійснювалося на підставах символічного мислення.

Завдяки контактам з Вчителями екстрасенси осмислювали свої конкретні завдання у цілительській практиці і більш загальні проблеми щодо перетворення свідомості. Вчителі повідомляли, що релігія тісно пов’язана з астрологією: розуміння Бога контролюється астрологічним знаком, під яким перебуває Земля. Якщо епоха розквіту християнства була залежна від знака Риб, стихії води та відповідної їй емоційності, то теперішній час потребує осмислення релігійних істин з позиції Водолія, спрямованої на розум або свідомість - “повітряні” характеристики людини. Керівництво сприяло розумінню Всесвіту як Єдиного Енергоінформаційного Простору, втілення Абсолюту чи Божественного Духу, але поруч з тим приймалась ідея існування особистого триєдиного Бога. Вважалось, що людина осягає Бога та космічні закони шляхом “живого знання”, в якому поєднувались мислення та любов, причому остання виступала як конденсований дух, що ініціюється в особі завдяки спілкуванню з Вчителем. Абсолютний Розум ототожнювався з поняттям Космічної Енергії, яка діє на особистому рівні через біоенергетичне поле людини, енергетичні канали і чакри.

Таким чином, феномен контактування - важлива ознака рухів “Нового Віку” - відбиває особливості сучасного релігієтворення, якому притаманні синкретичність, поєднання традицій східних і західних релігій, окультних і парапсихологічних уявлень.

СПАДЩИНА П. МОГИЛИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НИНІШНЬОГО ПРАВОСЛАВ’Я В УКРАЇНІ

О. Саган (кафедра філософії та релігієзнавства НаУКМА)

Глибока криза в організаційній, канонічній та обрядово-культурній сферах, яку переживає нинішнє православ’я в Україні, має багато спільного з кризою православ’я на початку XVII століття. Нам вважається доцільним окреслити деякі кроки П.Могилы як першоієрарха Церкви, за допомогою яких йому вдалося вивести православ’я із кризи і навіть зробити його на деякий час провідником світового православ’я. Ці кроки до певної міри є універсальними. На відміну від пра-